

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

20.6.2007

B6-0250/2007 }
B6-0260/2007 }
B6-0261/2007 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 115(5) poslovnika, ki ga vlagajo:

- Charles Tannock, Bernd Posselt, Bogusław Sonik, José Ribeiro e Castro, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Gerardo Galeote, Francisco José Millán Mon, Michael Gahler, Laima Liucija Andrikienė, Eija-Riitta Korhola, Zuzana Roithová in Jana Hybášková v imenu skupine PPE-DE
- Marco Cappato, Marco Pannella, Marios Matsakis, Johan Van Hecke in Jules Maaten v imenu skupine ALDE
- Cristiana Muscardini, Mario Borghezio, Michał Tomasz Kamiński, Adam Bielan in Ryszard Czarnecki v imenu skupine UEN

in ki nadomesti predloge naslednjih političnih skupin:

- ALDE (B6-0250/2007)
- PPE-DE (B6-0260/2007)
- UEN (B6-0261/2007)

o Kubi

Resolucija Evropskega parlamenta o Kubi

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razmerah na Kubi, zlasti tistih z dne 17. novembra 2004 in 2. februarja 2006,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu za 2004, 2005 in 2006 ter politiki Evropske unije na tem področju,
 - ob upoštevanju resolucije o spremljanju nagrade Saharova z dne 14. decembra 2006¹,
 - ob upoštevanju izjave predsedstva Sveta z dne 14. decembra 2005 o Damah v belem ter njegovih izjav 26. marca 2003 in 5. junija 2003 o razmerah na Kubi,
 - ob upoštevanju Skupnega stališča Sveta 96/697/SZVP o Kubi, ki je bilo sprejeto 2. decembra 1996 in se redno posodablja,
 - ob upoštevanju zaključkov Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose z dne 18. junija 2007 o Kubi,
 - ob upoštevanju člena 115(5) svojega poslovnika,
- A. ker ostaja varovanje univerzalnosti in neločljivosti človekovih pravic, vključno s civilnimi, političnimi, gospodarskimi, socialnimi in kulturnimi pravicami, eden glavnih ciljev Evropske unije,
- B. ker so desetine neodvisnih novinarjev, miroljubnih disidentov in zagovornikov človekovih pravic (članov demokratične opozicije, v večinoma povezanih s projektom Varela) še vedno v zaporu, nekateri med njimi so hudo bolni, večina pa je ožjih sorodnikov Dam v belem,
- C. ker je Parlament nagrado Saharova za svobodo misli za leto 2005 podelil Damam v belem; ker kubanske oblasti tej organizaciji niso dovolile potovanja na sedež Evropskega parlamenta, da bi svojo nagrado prevzela, s čimer kršijo eno temeljnih človekovih pravic, zlasti pravico do prostega izhoda in povratka v lastno državo, kot je to opredeljeno v Splošni deklaraciji človekovih pravic,
- D. ker se je Evropski parlament odločil poslati delegacijo na Kubo, da bi preveril položaj prejemnikov nagrade Saharova; in ker obžaluje, da so kubanske oblasti odklonile izdajo vizumov za omenjeno delegacijo,
- E. ker so tudi dobitniku nagrade Saharova za leto 2002 Oswaldu Payi Sardiñasu sistematično onemogočil prost izhod iz države in prejetje vabil Parlamenta in drugih organov EU,
- F. ker se mora na Kubi začeti proces politične tranzicije k večstrankarski demokraciji, in ker morajo v tem procesu z odprtim dialogom in brez izključitev sodelovati in odločati vsi Kubanci,

- G. ker, kot je priznal Svet, kljub njegovim izrazom pripravljenosti ob razveljavitvi dodatnih ukrepov za skupno stališče leta 2005 niso bili doseženi konkretni rezultati glede vprašanja človekovih pravic na Kubi,
- H. ker po mnenju Sveta Evropska unija in kubanska vlada v svojem političnem dialogu ne smeta pozabiti ali zanemariti neposrednega intenzivnega dialoga s civilno družbo in miroljubno opozicijo, slediti pa morata mnenju EU o demokraciji, univerzalnih človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah, pa tudi svetovni politiki EU za podporo zagovornikov človekovih pravic,
- I. ker je bilo pri zadnjem pregledu skupnega stališča Sveta določeno, da morajo obiski v Havani na visoki ravni vključevati srečanja s kubanskimi oblastmi, pa tudi z miroljubno in demokratično opozicijo in civilno družbo, ter obvezne razprave o položaju človekovih pravic,
1. obžaluje, da kljub prvemu začasemu prenosu oblasti po 48 letih od Fidela Castra na kolektivno vodstvo, ki mu predseduje njegov brat Raúl Castro, kubanski politični, gospodarski in socialni sistem ostaja popolnoma nespremenjen;
 2. obžaluje pomanjkanje kakršnih koli ustreznih odzivov kubanskih oblasti na pozive Evropske unije k popolnemu spoštovanju temeljnih svoboščin, zlasti svobode izražanja in političnega združevanja;
 3. obžaluje, da ni bila uslišana zahteva Sveta in Evropskega parlamenta o takojšnji izpustitvi vseh političnih zapornikov in zapornikov vesti, in vztraja, da je zapiranje drugače mislečih na Kubi zaradi njihovih idealov in miroljubnih političnih dejavnosti v nasprotju s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah;
 4. poziva Svet in Komisijo, naj še naprej sprejemata vse potrebne ukrepe, da dosežeta izpustitev političnih zapornikov in zagotovita takojšnjo zaustavitev nadlegovanja političnih nasprotnikov in zagovornikov človekovih pravic;
 5. poziva evropske institucije, naj v skladu s skupnim stališčem iz leta 1996 brezpogojno podprejo in brez pomislekov spodbudijo začetek miroljubnega procesa politične tranzicije k večstrankarski demokraciji na Kubi;
 6. pozdravlja nedavni sporazum s kubanskimi opozicijskimi skupinami v dokumentu *Unitad por la Libertad* (Enotnost za svobodo); poziva Komisijo, naj pripravi akcijski načrt za posredovanje tega dokumenta prebivalcem Kube;
 7. opozarja, da morata sprava in medsebojno razumevanje vključevati vse Kubance, ki so pripravljeni do svobode, demokracije in harmonije priti na miroljuben način;
 8. poziva institucije Evropske unije, naj nadaljujejo dialog s kubansko civilno družbo in ponudijo svojo podporo miroljubnim spremembam na Kubi z instrumentom razvojnega sodelovanja, vključno z evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice;
 9. poudarja, da so skupno stališče Evropske unije o Kubi ter njeni cilji še vedno popolnoma veljavni; globoko obžaluje, da so se dosedanji obiski evropskih institucij in držav članic na visoki ravni srečali z vsemi oblastmi kubanskega režima, ne pa neposredno s

predstavniki miroljubne in demokratične opozicije ali družinskimi člani političnih zapornikov;

10. ponovno poudarja svojo odločitev, da bo na Kubo poslal uradno delegacijo Evropskega parlamenta; poziva kubanske oblasti, naj spremenijo svoje stališče in ji dovolijo vstop;
11. poziva kubanske oblasti, naj Damam v belem takoj dovolijo zapustiti otok, da se bodo lahko odzvale na vabilo Evropskega parlamenta, in naroči svojemu predsedniku, naj sprejme vse potrebne ukrepe, da bodo dobitniki nagrade lahko dejansko osebno prejeli nagrado Saharova;
12. obnavlja vabilo za Oswalda Payo Sardiñasa in zahteva, naj mu kubanski organi dovolijo potovanje v Evropo, da bo lahko nagovoril institucije Skupnosti;
13. zahteva, naj kubanske oblasti dovolijo političnim nasprotnikom, aktivistom za človekove pravice in vsem državljanom prosto potovanje v tujino in povratek na Kubo;
14. ugotavlja, da je Svet sklenil v Bruselj povabiti kubansko delegacijo, da bo s kubanskimi oblastmi nadaljeval vsestranski in odprt politični dialog; izraža upanje, da bo Svet, ko bo obisk pripravljen, v pogovore s kubansko vlado vključil tudi vabila institucij Evropske unije za Dame v belem in Oswalda Payo, pa tudi željo Parlamenta o delegaciji na Kubi;
15. meni, da je zelo pomembno, da so vse okrepitve političnih in gospodarskih odnosov - vključno z razvojno pomočjo - med Evropsko unijo in kubanskimi oblastmi, ki bi lahko izhajale iz vsestranskega in odprtega dialoga, povezane s stvarnim in preverjenim izboljšanjem človekovih pravic za vse prebivalce Kube, začnši z izpustom vseh političnih zapornikov in zapornikov vesti;
16. opozarja, da bo naslednji ponovni pregled skupnega stališča junija 2008;
17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, evropsko-latinskoameriški parlamentarni skupščini, kubanski vladi in nacionalni skupščini ljudske moči ter Damam v belem in Oswaldu Payi Sardiñasu, dobitnikom nagrade Saharova Evropskega parlamenta.